

[1982 ஏப்ரல் 7]

பிரிவுகள் 8, 9, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண், 33/1982) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) கேளிக்கை வரி திருத்த சட்டமுன்வடிவு, 1982

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு * (சட்டமன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி திருத்த சட்ட முன்வடிவின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை பெற்றமைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தில் இலவச அனுமதிக்கு வரி போடுகின்ற நிலைமை உள்ளது. அதை பரிசீலனை செய்யவேண்டிய ஒரு விஷயம் ஆகும். 10 இலவச அனுமதி சீட்டுக்கு மிகையாக அல்லது மொத்த இருக்கையில் 2 சதவீதத்திற்கு மிகையாக இல்லாமல், இவ்விரண்டில் எது குறைவோ அந்த அளவிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும், இலவச சீட்டு என்று பொருள்பட வந்திருக்கிறது. ஒரு கொட்டகையில் ஒரு சினிமா கொட்டகை நடத்துகின்றவர்களிடத்திலே இலவச அனுமதி பெற வருகின்றவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே வருகிறார்கள் என்றால், எல்லா அலுவலக ஊழியர்களையும், சினிமா விற்கு இலவசமாக அனுமதிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட சினிமாக் கொட்டகைக்கு கலெக்டர் சம்பந்தப்பட்டவர்களும், ஆர்.டி. ஓ. அலுவலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், ரெவின்யூ இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்களும், தாசில்தார் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், பொதுப்பணித் துறையில் இருப்பவர்களும், எலக்ட்ரிக் சிடி டிபார்ட்மெண்டிலே இருப்பவர்களும் இப்படி பல்வேறு தரப்பட்ட அதிகாரிகள் இன்றைய தினம் இலவசமாக சினிமாபார்க்க வருகின்றார்கள், ஆனால் நீங்கள் கொடுத்த அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் 10 பேருக்குதான் இலவசமாக கொடுக்கலாம் என்பது நடைமுறை சாத்தியம் இல்லை. இதை அரசு தகுந்தமுறையிலே கவந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* 1982 ஏப்ரல் 5-ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

அடுத்து 2 பர்சென்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 2 பர்சென்ட் என்பது ஒரு ஆயிரம் பேர் என்று சொன்னால்கூட 20 பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால் ஒரு தியேட்டர் நடத்துகின்ற வர்கள் ஒரு நாளைக்கு 40, 50 பேர்கள் என்று இலவசமாக அனுமதிக்கவேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் இலவசமாகவோ, அல்லது அதிகாரிகளுக்கு மறைத்தோ, அல்லது அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கொட்டகையிலோ இலவசமாக அனுப்பப்படவில்லையென்றால், அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற அளவிலே இவைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே 10 பேருக்கு மட்டும் தான் என்று நீங்கள் ஒரு உச்சவரம்பு போடுவது தியேட்டர்காரர்களுக்கு இன்னல்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அல்லது அந்த 20 என்ற அளவிலே நீங்கள் வைக்க வேண்டும். ஒரு தியேட்டரில் 1000 பேர்களுக்கு அக்காமடேஷன் இருக்கிறது என்றால் அதிலே 2 சதவீதம் என்றால் 20 என்று வரும். நீங்கள் 10 பேர்கள் அல்லது 2 சதவீதம் இதில் எது குறைவோ அது என்று வைத்திருப்பது நியாயம் அல்ல, அது சாத்தியம் அல்ல. தியேட்டர் உரிமையாளர் எவ்வளவு நேரமையாக நடந்துக்கொண்டாலும், எவ்வளவு வசதி படைத்தவராக இருந்தாலும், தியேட்டர் வந்த அளவுக்கு நல்லமுறையிலே இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வரும்போது மரியாதை என்ற பெயரால் அவர்களுக்கு இலவச பாஸ் தரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக்கூட தியேட்டர்காரர்கள் வரி செலுத்த வேண்டுமென்பது மனிதாபிமான அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. ஆகவே, அந்த உச்சவரம்பை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது இலவச டிக்கட்டுகளுக்கு வரி போடுவது என்பதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிற இன்னொரு கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த திருத்தச் சட்டத்தில் ஒரு வாரம் கொட்டகை நடக்கவில்லை என்றால், காட்சிகள் நடைபெறவில்லை என்றால் வரி ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, பின்னடி என்ற வகையில் அல்லது வேறு வகையில் 50 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் 150 சதவீதம் வரையில் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகமானது. 50 சதவீதம் என்பதே அதிகம். அதற்குமேல் போடுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. இதை நடைமுறைப்படுத்துகிற டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வருகிற ஏ.சி.டி.ஓ., டி. சி. டி. ஓ., ஜே. சி. டி. ஓ. சி.டி.ஓ. எல்லாம் இராஜாக்கள் போல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானம் என்ன என்று யாருக்கும் தெரியாது. நம் முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வருமானம் என்ன, சொத்து என்ன என்பதை அறிவதற்காக ஸ்டேட்மென்ட் வைக்கச் சொல்கிறோம். அதைப்போல இந்த கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

மென்டிவே இருக்கிறவர்களுடைய சொத்துக் கணக்கையும் அறிவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் இன்றைக்கு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் சொத்துக்களை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்தத் துறையினர் இந்த கொட்டகைக்காரர்களை பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாக்குகிறார்கள்,

பல கொட்டகைக்காரர்கள் இன்றைக்கு வாங்கியப் பணத்தைக் கட்ட முடியாமல் கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். சேட்டிடம் கடன் வாங்கி தியேட்டர் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைத் திரும்பக் கட்ட முடியாமல் நிரந்தர கொட்டகையானாலும் சரி, நடமாடும் திரை அரங்காக இருந்தாலும் சரி, அவற்றின் சொந்தக்காரர்கள் இன்றைக்கு கடனாளியாக இருக்கிறார்கள். தியேட்டர் கார்ப்பரேஷனிடம் பெற்ற கடனை கட்டமுடியாமல், அதன் காரணமாகக் கொட்டகைக் கட்டுகிறவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, என்றால் அப்படி கடன் பட்டவர்கள் கட்டமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே. மேலும், மேலும் அவர்களை வருந்தக்கூடிய முறையில் 150 சதவீதம் வரை போடவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமில்லை. அது 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்க வேண்டும்.

அதைப்போல வரி ஏய்ப்பு செய்வதற்காக அதிகமாக பாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஒரு டீ கடை இருக்கிறது என்றால் அதிலே 10 பேர் வேலை செய்வார்கள். அதைப் போல ஒரு பங்க் கடை இருக்கிறது என்றால் அதிலே ஒரு 10 பேர் வேலை செய்வார்கள். வரி ஏய்ப்பு செய்து அவர்கள் எல்லாம் பாஸ் என்ற பெயரால் உள்ளே வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி, பின்ல்டி போடுவது சரியல்ல. அதிகாரிகள் பார்க்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வேலையை செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அவர்களை வீண் சிரமத்திற்கு உள்ளாக்குவார்கள். அதற்கு இட மளிக்காமல் இருக்க இந்த டீ கடைக்காரர்கள், பங்க் கடைக்காரர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 10 இலவச பாஸ் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணி செய்ய முடியும். இல்லை என்றால் அவர்களால் எப்படி டீ வியாபாரம் செய்யமுடியும்? பல தியேட்டர்காரர்களுக்கு டீ கடை, சைக்கிள் ஸ்டான்ட் மூலம் கிடைக்கின்ற பணத்தான் மிஞ்சும் என்று கருதுகிறேன். அதை கருத்தில் கொண்டு நீங்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இலவச அனுமதிச் சீட்டுக்கு வரி விதிப்பதை நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி” என்பதைப்போல அந்த ஊருக்கு யார் வந்தாலும் இந்த டீரிங் தியேட்டர்காரர்கள்தான் சென்றி வரவேற்க வேண்டும். கலெக்டர் வந்தாலும் சரி, தாசில்தார் வந்தாலும் சரி, எலெக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மென்ட் அலுவலர்கள் வந்தாலும் சரி, பி.டபிள்யூ.டி.

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. பாபு ஐனார் த்தனன்]

எக்சிகியூட்டிங் எஞ்சினீயர் வந்தாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் ஒடோடிசென்று வரவேற்று உட்கார வைக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு இலவச டிக்கெட் கொடுக்கும் போது அதற்கும் அபராதம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதை மனிதாபிமான அடிப்படையில் அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு வாரத்திற்கு கொட்டகை நடக்கவில்லை என்றால் வரி விலக்கு என்று நீங்கள் அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இலவச பாஸ் 10 பேர்களுக்கு என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். 2 சதவீதம் என்றால், ஆயிரம் பேர்கள் அக்காமடேஷன் கொண்ட ஒரு தியேட்டருக்கு 20 இலவச பாஸ் என்று வரும். ஆகவே, இந்த 10-ஐ 20 ஆக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாபு ஐனார்த்தனம் பேசியதைப்போல, நம்முடைய சர்க்கார் எது எதற்கெல்லாமோ வரி விலக்கு கொடுத்து விட்டு, இங்கே கேளிக்கை வரியை இலவச பாஸ்க்கும் செலுத்துகின்ற முறையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. நான் கேள்விப்படுகிறேன். தமிழகம் பிரிக்கப்படாது இருந்த நிலையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது, மாண்புமிகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இங்கே அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இதேமாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பிறகு அது தேவையில்லை என்று தள்ளி விட்டார்கள். ஆகவே, ஏதோ பூசனிக்காய் போவது தெரியவில்லை, கடுகு போவது தெரிகிறது என்று சொல்வது போல், இந்த இலவச பாஸ்ஸுக்கு வரி விதிக்கும் யோசனையை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வரி விதிக்கும் காரணத்தால் அந்த தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் பாஸ் கொடுக்காமலேயே ஆட்களை அனுமதிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு, அதன் மூலமாக தவறு செய்வதற்கு இது துணை போகாதா என்பதை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கம் வந்த பின்னாலே, சுமார் 1,500 கிராமங்களிலே, இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலையிலே இருக்கும் முனிசிபல் நகரங்களிலே உள்ள தியேட்டர்காரர்கள் கம்பவுன்டிங் முறையில் வரி செலுத்துவதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அரசாங்கம் அதைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்த நேரத்தில், சினிமாக்காரர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் சலுகை காட்டுகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

வரியேய்ப்பைத் தடுப்பதற்காகவும், இருக்கின்ற சிரமங்களைக் குறைப்பதற்காகவும் இந்த கம்பவுண்டிங் முறை கொண்டு வரப்பட்டதாக அரசு தரப்பில் சொல்லப்பட்டது.

அரசுக்குச் சேர வேண்டிய கேளிக்கை வரியாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் வரியாக இருந்தாலும் சரி, அது குறையாமல் வர வேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால், அதே நேரத்திலே இந்த அரசாங்கம் இந்த கம்பவுண்டிங் முறை கொண்டு வந்த பின்னாலே, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற கேளிக்கை வரி தொகை உயர்ந்து இருக்கிறதா, குறைந்து இருக்கிறதா என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். உயர்ந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் 2-ம் நிலை, 3-ம் நிலை முனிசிபல் நகரங்களுக்கு மட்டும் என்று இல்லாமல், எல்லா நகரங்களுக்கும்—பெரிய நகரங்கள்—மதுரை, சென்னை—உள்பட ஏன் கொண்டு வரப்படவில்லை? அல்லது இந்த கம்பவுண்டிங் முறை கொண்டு வந்ததால், அரசாங்கத்திற்கு வரி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அரசாங்கம் கொண்டு வந்த அந்த முறையால் வரி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால், அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய விரும்புகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது, தமிழகத்திலே இருக்கும் எல்லாப் பகுதி மக்களுக்கும் ஒரே நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் கொண்டு வரவேண்டுமே தவிர, அதிலே பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் கம்பவுண்டிங் முறை, பெரிய நகரங்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்வது, இரண்டும் கெட்டான் நிலை என்று சொன்னால் அது கடுமையாக இருக்கும் என்பதால், திரிசங்கு சொர்க்கமாக (குறுக்கீடு) இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரியேய்ப்பு என்று ஏற்படுகிற நேரத்தில் திரைப்பட அரங்குகளில் வரியேய்ப்பு செய்பவர்களைப் பற்றி தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிப்பு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது ஏதோ கொள்ளைக் காரர்கள், கொலைகாரர்களைப் பற்றி துப்பு கொடுப்பதற்குச் சன்மானம் கொடுப்பது போலவும், திரையரங்குகளை நடத்துபவர்களைப் பார்த்து உஷார், உஷார் என்று சொல்வது போலவும், அவர்களை அவமானப்படுத்துவது போலவும் ஆகாதா என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் இந்த நிலையைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு தெளிவான நிலையை எடுத்துக் கொண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இங்கே அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். கம்பவுண்டிங் முறையை தொடரப்போகிறோம் அல்லது அதை விட்டுவிட்டு பழைய முறையினையே கையாளப் போகிறோம் என்ற உறுதி

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மொழியை சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அடுத்தபடியாக இந்த திருத்தச் சட்டமுன்வடிவிலே 4-வது பக்கத்திலே 8-வது உட்பிரிவிலே, “இப்பிரிவில் என்ன சொல்லியிருப்பினும், மொத்த வசூல் திறனைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு நிதியாண்டில் பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தடவைகள் வரையறுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை மீறினால், இப்பிரிவின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறப்புரிமை, குறிப்பிட்ட அதிகாரியால் வரையறுக்கப்படக்கூடிய அத்தகைய கால அளவிற்கு, குறிப்பிட்ட அதிகாரியால் நிறுத்தி வைக்கப்படலாம்” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் வரி ஏய்ப்பு இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் இந்த உட்பிரிவின் மூலமாக 10 தடவைகள் தவணை கொடுக்கிறீர்களே, அது ஏன் என்றுதான் கேட்கவிரும்புகிறேன்?

[பிற்பகல் 12-30]

எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே மல்யுத்தப் போட்டியிலேதான் சொல்வார்கள். அதிலே வெற்றிதோல்வி நிர்ணயிக்கிற நேரத்திலே நடுவராக இருப்பவர் கடைசியில் எண்ணுவார் 1, 2, 3 என்று சொல்லி பத்து வரையில் எண்ணிவிட்டு, பத்து எண்ணுவதற்குள் எழுந்து வராவிட்டால் அவர் ஆட தகுதியற்றவர் என்று சொல்லி போட்டி முடிவை நிர்ணயிப்பார்கள். அதைப்போல அரசாங்கம் 1, 2, 3 என்று 10 தடவைகள் எண்ணிக்கொண்டு ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே வேறு எந்த சட்டமுன் வடிவின் கீழும், 1, 2 என்று இப்படி விரல்விட்டு எண்ணி தவணை கொடுக்கிற முறை இல்லை என்று சொல்லி, இதற்கு மட்டும் ஏன் இப்படி தவணை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த மன்றமும் எதிர் பார்க்கிறது. நிதி அரசாங்கத்திற்கு சேர வேண்டும், வருவாய் குறையக் கூடாது என்று சொன்னால், தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப் பெற்றாக வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் குறிப்பாக சொல்ல விரும்புகிறேன், வேறு எந்த வகையிலும் இது மாதிரி தவணை முறைகள் கிடையாது. ஆகவே இந்த “பத்து தடவைகள்” என்ற வாசகம் இதிலே வரக்கூடாது என்று சொல்லி, நான் திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். தவறு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று சொன்னால் இந்த பத்து தடவை தவணை தரும் வாசகம் அந்த உட்பிரிவு தேவைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இதேபோல 4-வது பக்கத்திலேயே 8-வது பிரிவிலே மூலச் சட்டத்தின் 7-ம் பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவிலே “அவ்வாறு விதிக்கப்பட்ட அல்லது திருத்தி விதிக்கப்பட்ட வரியைப் போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்குக்கு மேற்படாத அபராதம்” என்கிற தொடருக்கு பதிலாக “அவ்வாறு விதிக்கப்பட்ட அல்லது திருத்தி விதிக்கப்பட்ட வரியைப்போல 50 சதவீதத்திற்கும் குறையாத, ஆனால் 150 சதவீதத்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

திற்கும் மேற்படாத அபராதம்'' என்கிற தொடரைக் கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1½ மடங்கு என்று சொன்னால் என்ன 150 சதவீதம் என்று சொன்னால் என்ன என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் சொல்வார்கள். 'அவனா, ரூபாய்க்கு ரூபாய் வட்டி வாங்குவான்' என்று சொன்னால் அதற்கு 'அப்படியெல்லாம் இல்லை நான் பைசாவுக்கு பைசாதான்' வட்டி வாங்குகிறேன் என்று சொல்வதைப் போல இருக்கிறது. ஆகவே இதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, நாங்கள்தான் இந்த முறைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 10 தடவை தவணை கொடுத்திருக்கிறோம், இது யாரும் இதுவரையில் செய்யாத சலுகை என்ற அளவுக்குப் பேசலாம், அதை போல 50 சதவீதத்திற்குக் குறையாத 150 சதவீதத்திற்கும் மேற்படாத என்றுதான் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் விளக்கம் சொல்லலாம். ஏனெனில் நான் அமைச்சரை நன்கு புரிந்தேன். ஆகவே இப்படி எல்லாம் பதில் தராமல், எனக்கு மேற்கண்ட இரு பொருள்கள் குறித்து தெளிவான விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல 5-வது பக்கத்திலே கடைசியில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், 'மேலும் உரிமையாளர் ஒருவர் அல்லது வேறு யாதொரு நபர் இச்சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட யாதொரு வரிவிதிப்பு ஆணையை எதிர்த்து மேல்முறையீடு அல்லது மறுவிசாரணை மனு செய்துகொண்டால் அந்த மேல்முறையீடு அல்லது மறு விசாரணை மனுவின்மீது முடிவெடுக்கப்படும் வரையில் அந்த மேல்முறையீட்டில் அல்லது மறு விசாரணை மனுவில் உள்ள தகராறுகளுக்குட்பட்ட தொகையைப் பொறுத்த வரையில், இப்பிரிவின் கீழ் செலுத்தத் தக்க அபராதம், தள்ளிப் போடப்பட வேண்டும் என்பதோடு; அத்தொகை அம்மேல் முறையீட்டின் அல்லது மறுவிசாரணை...' என்று குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது என்றால் வணிகவரி செலுத்துபவர்களுக்கும் அரசு இந்தச் சலுகையை நீட்டிக்க தயாராக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? எனக்கு தெரிந்த வரையில் எல்லா நேர்வுகளிலும், மேல்முறையீடு என்றால் செலுத்த வேண்டிய தொகையை செலுத்தி விட்டு பிறகுதான் மேல்முறையீடு செய்து, அதன் விளைவின்படி திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று விதி இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே இது குறித்தும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நான் மேலே குறிப்பிட்டவைகளை பரிசீலனை செய்து, 10 தடவை என்ற வாசகம் தேவையா இல்லையா என்பதை ஆராய்ந்து, அது ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட திருத்தம் தானே என்று கருதி மறுக்கப்படாமல் மறு பரிசீலனை செய்து, பெருமனத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

1982 ஏப்ரல் 7]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கேளிக்கை வரி மசோதா மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே இலவசமாக பாஸ் வழங்குவது சம்பந்தமாக “பத்து இலவச அனுமதிச் சீட்டுகளுக்கு மிகையாக அல்லது கேளிக்கை நடைபெறும் இடத்திலுள்ள மொத்த இருக்கையில், இரண்டு சதவீதத்திற்கும் மிகையாக, இவ்விரண்டில் எது குறைவோ அந்த அளவிற்கு வழங்கப்பட்ட” என்று இருக்கிறது. இதிலே மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல 2 சதவீதம் அல்லது இரண்டில் எது குறைவோ அது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 2 சதவீதம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவிட்டால் இதிலே குழப்பம் வராத அளவுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே உறுப்பினர் சொல்லியது போன்று பல காரியங்களுக்கு உட்பட்டு இலவச பாஸ் வழங்கவேண்டி இருப்பதால் சிறிய தொகையிலே தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு வரிவிதிப்பி விருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 50-லே இருந்து 150 சதவீதம் என்று இல்லாமல் குறைந்தபட்சம் 50 சதவீதம் என்று விதிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து நகர்ப்புறத்திலே ஏ. சி. தியேட்டர் என்று சொல்லி அதற்குத் தனியாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளே சென்றபின் மின்சார இணைப்பு பழுதடைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் ஏ.சி. இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏ.சி. இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட ஏ.சி. க்கான கட்டணத்தை சேர்த்து வசூலித்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் உள்ள பல திரை யரங்குகளிலும் பொது மக்களுக்குத் தேவையான கழிப்பிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றது. இவை எல்லாம் சரியாக இருக்கின்றனவா என்பதை சோதிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். வரி வசூலிக்கின்றவர்கள் அங்கே செல்கின்ற நேரங்களில், இந்த வசதி இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைமையைப் போக்குவதற்காக, அந்த வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றதா இல்லையா என்பதைச் சோதனையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரி சம்பந்தமாக இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே குக்கிராமங்களிலே மற்றும் பல இடங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் ஒரு கேளிக்கை என்ற வகையிலே சினிமா

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

காட்சிகளைப் பார்க்கச் செல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் செல்கின்ற மக்களுக்கு, பெரும்பாலான தியேட்டர்களில் எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. சிறுநீர் கழிக்க எந்தவிதமான சௌகரியமும் கிடையாது. அதைப்பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த சட்டமுன்வடிவிலே ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லை.

அடுத்து பாஸ் கொடுக்கின்ற விஷயத்திலே 10 என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற அம்சம் ஒரு நல்ல அம்சமாகத்தான் இருக்கின்றது. அதை 20 என்று ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றி. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தியேட்டர் ஒழுங்காக இயங்கவில்லை என்றால் அவ்வாறு இயங்காமல் இருப்பதை யார் நிச்சயிப்பது? (பிற்பகல் 12-40)

பத்து முறை தவறினால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பது அவ்வளவு உகந்ததாக எனக்குப் படவில்லை. ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை தவறினால் கூட அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : 1982 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்டத்தை வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்டமாக இருந்தாலும் கேளிக்கையாகப் பேசாமல் சீரியஸாக அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சில பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இலவசப் பாஸ், காம்ப்ளிமென்டரி பாஸ்-க்கு கேளிக்கை வரி மேல், மேல் வரி, கூடுதல் வரி போட்டு இந்தக் கேளிக்கை வரியை அரசு அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக இது கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த இலவசப் பாஸ்களுக்கு, அதாவது காம்ப்ளிமென்டரி பாஸ்களுக்கு நீங்கள் கூடுதல் வரி கேளிக்கை வரிக்கு போடுவது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாத ஒரு விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது ஒரு சிரமமான விஷயம். காரணம், இந்த காம்ப்ளிமென்டரி பாஸ் யார் வாங்குகிறார்கள்? பெரும்பாலும் உங்கள் அதிகாரிகள்தான் வாங்குகிறார்கள். வி. ஐ. பி. க்கள்தான் அந்த பாஸ்களை வாங்குகிறார்கள். பொறுப்பில் இருப்பவர்கள்தான் அதை வாங்குகிறார்கள். அப்படி பாஸ் வாங்குபவர்கள் படம் பார்ப்பதற்கு சினிமா தியேட்டர் ஓனர்கள் வரி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்வது எந்த வகையில் நியாயம்? அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தியேட்டர் இருந்து அப்படி கட்டவேண்டிய ஒரு நிலை இருந்தால், இதை நிச்சயமாக ஏற்கமாட்டார்கள். ஒசியில் படம் பார்த்துவிட்டு செல்கிறவர்களுக்கு தியேட்டர் முதலாளி வரி கட்டவேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது சரியாக இருக்காது.

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இப்போது இந்த வரிகளையெல்லாம் பார்த்து, அல்லது சினிமாத் தியேட்டருக்குள் நுழைந்து கணக்குகளைப் பார்த்து, விதிமுறைகள் எல்லாம் பின்பற்றப்படுகிறதா என்றெல்லாம் பார்க்க ஏ. ஸி. டி. ஓ., டி. சி. டி. ஓ. வருகிறார்கள். அவர்கள் வருகிறார்கள், ஒரு படம் பார்க்கிறார்கள். அதில் ஒரு காதல் காட்சி வருகிறது. ஏ. ஸி. டி. ஓ. அந்தக் காதல் காட்சியைப் பார்த்து, அதில் வருகிற நடனத்தைப் பார்த்து விட்டு உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். அப்படி அவர் சினிமா பார்க்க உட்காரும்போது தியேட்டர் ஓனர் என்ன செய்யமுடியும்? அந்த ஓனர் அந்த அதிகாரிக்கும் சேர்ந்து வரி கட்டுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அதிகாரிகளைப் பகைத்துக் கொள்ளமுடியாது. பகைத்துக் கொண்டால் தியேட்டரை ஒட்டமுடியாது. இதெல்லாம் நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்கள். இதன் மூலம் நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற வருமானம் வந்துவிடப் போவதில்லை. ஆனால் இந்த கேளிக்கை வரி இருக்கிறதே, இது ஏமாற்றப்படுகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் பல தியேட்டர் ஓனர்கள் இந்த வரியை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் துணையோடு ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? கேட்டால் இந்த வரியை யார் ஏமாற்றுகிறார்களோ அந்த சினிமாதியேட்டர் இதுபார்க்கப்பற்றி, அவர்கள் வரி ஏய்ப்பது பற்றி அரசுக்கு தகவல் கொடுத்தால் ரூ. 10,000 பரிசு வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? வரி ஏய்ப்பு என்பது ஒரு கலையாக, அற்புதமாக, சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை உங்கள் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தமுடியவில்லை. ஆகவேதான் இன்று செயலற்றுப்போய் ரூ. 10,000 பரிசு கொடுக்கிறோம் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். இந்த வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கும் முயற்சியில் நீங்கள் சடுபட்டால் போதுமானது.

பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள், கம்பெளண்டிங் டாக்ஸ் பற்றி. இது எங்கே இருக்கிறது. ஏற்கனவே உள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிறது. முனிசிப்பாலிட்டியில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் இந்த கம்பெளண்டிங் டாக்ஸ் பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள், திரு எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். 20 கோடியில் இருந்து முப்பது கோடி ரூபாய்வரை வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள சினிமாக் கொட்டகைகளில் டிக்கட் விகிதாசாரம் குறைந்தது, சர்சார்ஜ் குறைந்தது. சிலயிடங்களில் குறைந்திருக்கிறதே தவிர ஒட்டுமொத்தமாக கம்பெளண்டிங் டாக்ஸ் மூலம் வருமானம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கம்பெளண்டிங் டாக்ஸ், முனிசிப்பாலிட்டிகளில் வரும், டவுன்ஷிப்புகளில் வரும் என்று. இங்கே ஒரு இனிப்பான செய்தியை அறிவிக்கப் போகிறேன் என்று உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பேசிய பின் சொன்னதாக, போன தொடர்கூட்டத்தில் சொன்னதாக எனக்குச் சரியாக நினைவில்லை.

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

ஆனால், சபைக்குறிப்பிப்பே இருக்கிறது. 79-லே என்று கருதுகிறேன். இததகைய கருத்து அறிவிக்கப்பட்டது. மேலும், இந்த காம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் லாபகரமாக இருக்கிறது என்பது தெரிந்ததற்குப் பிறகும், ஏற்கனவே 1,400 தியேட்டர்களிலே இது அமுலாக்கப்பட்டப் பிறகும், நல்லமுறையிலே வருமானம் வரக்கூடியது என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகும், முதலமைச்சர் அவர்கள் அஷ்ஷூரன்ஸ் கொடுத்ததற்குப் பிறகும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் சட்டபையிலே பேசியதற்குப் பிறகும், இதை நாம் எக்ஸ்டென்ட் பண்ணாமல் இருப்பது சரியாக இருக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை போன்ற நகரத்திலே பெரிய தியேட்டர்களிலே, தமிழ்ப்படங்கள் துரதிருஷ்டவசமாகப் போடப்படுவதில்லை. ஆனால், இந்திப் படங்களைப் போடுகிறார்கள். இதை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். பெரிய தியேட்டர்களில் தமிழ்ப்படங்கள் போடுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த அரசு ஒரு உத்தரவு கொண்டு வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். வருடத்திற்கு 12 வாரங்கள் அப்படித் தமிழ்ப் படங்கள் போடவேண்டும் என்று உத்தரவை கொண்டு வந்தபோது, சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று, அந்த உத்தரவு செல்லாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், உங்கள் கவனத்திற்கு துணை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட உத்தரவை ஆந்திராவிலே போடுகிறார்கள்; வருடத்திற்கு 12 வாரங்கள் தெலுங்குப் படங்கள் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கர்நாடகத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே யாரும் இப்படி தடை போடவேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. ஆனால், இங்கே தமிழகத்திலேதான் தமிழ்ப் படங்கள் போடவேண்டுமென்று ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதற்கும் பிறகும் கூட, கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள்; ஆனால், இதை நீங்கள் தடுக்க முடியும். அது எப்படியென்றால், இந்த சட்ட மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வாருங்கள். அல்லது ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வாருங்கள். அதைப் தப்பு என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. தமிழ்ப் படங்கள் போடவேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், நாம் இப்போது கோர்ட்டிலே ஆங்கிலம் இருக்கக்கூடாது என்றும், ஹைகோர்ட்டிலே தமிழ்த் தெரிந்தவர்கள் நீதிபதியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறபோது, தமிழ்ப் படங்களை குறைந்தது வருடத்திற்கு 12 வாரங்கள் சாட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்: கலெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், சினிமா தியேட்டர்களில் அதன் காபாசிட் 1000 என்றால், 3-வது செக்ஷனிலே அதற்கான அதாரிடி அவர்தான் என்று

1982 ஏப்ரல் 7] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சொல்லுகிறபோது, 1000 காபாசியை அனுமதிப்பதற்குப் பதிலாக 1100 பேர்களை, அதாவது கூடுதலாக 100 பேர்களை அனுமதித்தால், அதற்கு அபராதம் அல்லது நடவடிக்கை எப்படி எடுக்கப்படுகிறது? 9 தடவைகள் தப்பு செய்துவிட்டு, தப்பு செய்ய அனுமதித்துவிட்டு, 10-வது தடவை செய்யும்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னால், அது சரியா? ஆரம்பத்திலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; அதைக் கண்டிக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால், அது எப்படி நியாயமாகும்? முறையாகும்? அந்தப் பிரிவை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

சென்னை நகரிலே போஸ்டர்கள் ஒட்டப்படுகின்றன. அந்தப் போஸ்டர்கள் மிகவும் ஆபாசமாக இருக்கின்றன. அவைகளை கவனிக்க வேண்டும். காரணம், ஆபாசம் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் மசோதாவை நிறைவேற்றிவிட்டு, சரியான நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, நாம் அவைகளையெல்லாம் பார்த்து கக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதிலே முக்கியமான பிரச்சினை, கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். எதற்காக என்றால் வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி, என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அப்படித் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றபோது, பல இடங்களில் ஒட்டியும், சில இடங்களில் வெட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசு கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டத்தை எல்லோருமே ஆதரிக்க முடியாமலும் எல்லோருமே எதிர்க்க முடியாமலும் வெட்டியும், ஒட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு எவ்வளவோ ஆழ்ந்து சிந்தித்து, ஒரு நடு நிலைமைக்கு வந்து, அதற்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு நன்மை செய்து தந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அரசின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு செய்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை சொல்கிறேன். இங்கே திரிசங்கு சொர்க்கம் என்று சொன்னார்கள். அதைவிட விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், குதிரை சவாரி செய்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு கொள்ளு போடுகிறோம். கொள்ளு போடுகிறபோது, அந்தக் குதிரை வாயை 'ஆ' என்று பிளக்கும். அதேபோல், கடிவாளத்தைக் கொண்டு போகிறபோதும், அது தன் வாயை 'ஈ' என்று பிளக்கும். அது அதற்குப் பயன்படாது. அதேபோல், இங்கே பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம். தியேட்டர்கள் நல்லமுறையிலே நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக, குதிரையை சவாரிக்குப் பயன்படுத்துவதைப் போல, அந்தக் குதிரைக்கு கொள்ளு போடுவதைப்போல அவர்களும் நல்ல

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1982 ஏப்ரல் 7]

(பிற்பகல் 12.50)

முறையிலே லாபம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சில சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். குதிரை சவாரி செய்வதைப் போல, அரசுக்கும் வருமானம் வரவேண்டும், அவர்களிடமிருந்து வரி வாங்குவது தேவை என்பதால், நாம் இதை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதைத் தான் பேசுகிறபோது எல்லோரும் சொன்னார்கள். பலர் சிலவற்றை ஆதரித்தும், சிலவற்றை மறுத்தும் சொன்னார்கள். மறுக்கிற போது கண்டும் காணாமல் மறுத்திருக்கிறார்கள் என்பது இதிலே இருந்து உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலிலே சொல்கிற போது திரை அரங்குகளுக்கு இலவச அமைதி சீட்டு என்கிற போது, அனுமதிச்சீட்டு இல்லாமல் தடுத்து விடவில்லை. அனுமதிச்சீட்டு இன்றைக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கப்படுகிற அனுமதிச்சீட்டுக்கு, இன்றைக்கு அனுமதிச்சீட்டே தேவையில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அனுமதிச்சீட்டு அதிகமாகத் தேவையென்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அனுமதிச்சீட்டை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். 10 அனுமதிச்சீட்டுகள் வரை கொடுக்கலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். 10 அனுமதிச்சீட்டுகள் என்றால் ஒரு வாரத்திற்கு இல்லை, ஒரு நாளைக்கு இல்லை, ஒரு ஷோவிற்கு 10 கொடுக்கலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம், இதிலே யாருக்கும் எந்தவிதம் ன சங்கடமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை கொண்டு வருகிற அதே நேரத்தில் நன்மை செய்திருக்கிறோம் என்றால், இருக்கிற கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தில் 5-பி, 5-ஏ என்று இருக்கிறது. அதிலே 5-பி என்பதிலே அவர்களுக்கு வாரம் வாரம் இல்வளவு கட்டவேண்டுமென்று இதிலே இருக்கிறது. ஒரு வாரம் பூராவும் தியேட்டரை ஒட்டாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லியிருப்பதிலே அவர்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே சொல்கிறபோது பத்து முறை தவறு செய்தால் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் பேசுகிறபோது இது பற்றி அவருடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை. பதினைந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? அதுபற்றி ரகுமான்கான் அவர்களும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. முக்கியமான பிரிவு என்பதாலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் 10 என்று சொல்வது, தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளை இன்றைக்கு எடுத்துவிடுகிறோம். 5-பி என்ற பிரிவின் மூலமாக கம்பவுண்டிங் பண்ணுகிற உரிமையைத் தன் எடுத்து விடுகிறோமே தவிர தியேட்டர் நடத்துகிற எல்லா உரிமைகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள் சொல்கிறபோது 10 என்ன 9 முறை தவறு செய்தால் இன்றைக்கு அனுமதிக்கிறோமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகவே உரிய சட்டம் இருக்கிறது. உங்களுக்கு தவறு செய்தால் மற்ற சட்டங்களிலே அதை நிறுத்து வதற்கும் வழிவகை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு அபராதம் விதப்பதற்கும், ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கும் வேறு வழி இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு

1982 ஏப்ரல் 7]

திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்

பிரிவுக்கு தான் கம்பவுண்டிங் பெசிலிட்டிசை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்பதைத் தவிர தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவதற்கும், ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கும் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். $1\frac{1}{2}$ மடங்கு, 150 சதவீதம் என்பதைச் சொன்னார்கள். $1\frac{1}{2}$ மடங்கு என்பதும் 150 சதவீதம் என்பதும் ஒன்று தான். என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் முதலில் அவர்களுக்கு $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அல்லது 150 சதவீதத்திற்கு அதிகமாக வரி போடக்கூடாது என்று முதலிலே இருக்கிறது. அதில் மாற்ற வேண்டியது, அந்த 150 சதவீதம் அல்லது $1\frac{1}{2}$ மடங்கு என்பதை மாற்றவில்லை. 150 சதவீதம் அப்படியே இருக்கிறது; $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே மாற்றம் இருப்பது முதலிலே எவ்வளவு வேண்டுமன்னாலும் குறைத்து போடலாம். குறைத்து வரி விதிப்பது 50 சதவீதத்திற்கு குறைக்கக்கூடாது என்பது லோயர் லிமிட். முதலிலே அப்பர் லிமிட் என்று 150 சதவீதம். லோயர் லிமிட் என்னவென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு 50 சதவீதம் என்பதை லோயர் லிமிட் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் வேறு ஒரு மாற்றமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக அவரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அல்லது 150 சதவீதம் என்று ஏன் வரவேண்டும்? குறைந்த பட்சம் 50 சதவீதம் என்பதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதைக் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு, 150 சதவீதம் இரண்டுமே ஒன்றாக இருக்கும்போது, இரண்டும் ஏன் இருக்கவேண்டும்? ஏதாவது ஒன்றை வைத்துக் கொள்ளலாமே, அதனுடைய விளக்கம் என்ன என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஒன்றைத்தான் வைத்திருக்கிறோம். முதலிலே அதிகமாக $1\frac{1}{2}$ மடங்கு வரைக்கும் என்று இருந்தது. அதை பர்சன்டேஜில் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அதிகமாக 150 சதவீதம் என்றும், குறைந்தது 50 சதவீதம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்களே ஒழிய, 150 சதவீதம் என்பது $1\frac{1}{2}$ மடங்காகி விடுகிறது. ஆனால், 50 சதவீதம் என்பதை, அந்த $1\frac{1}{2}$ -ல் 50 சதவீதம் என்று வந்தால், ஃப்ராக்ஷனில் வந்து விடும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வாறு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறல்ல.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இன்னமும் விளங்கவில்லை. 150 சதவீதம், 50 சதவீதம் என்று சொன்னால், 15, $1\frac{1}{2}$ என்று வைத்திருக்கலாமே. அதை ஏன், $1\frac{1}{2}$ அல்லது $10\frac{1}{2}$ சதவீதம் என்று வைக்க வேண்டும்?

[1982 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : $1\frac{1}{2}$ என்பதை திருப்பி எழுதியிருக்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ என்பதை 150 சதவீதம் என்றும், $1\frac{1}{2}$ என்பதற்குப் பதிலாக 50 சதவீதம் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது தவிர வேறு மாற்றம் ஒன்றும் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல், மேல் முறையீடு செய்கிறபோழுது என்ன செய்வது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மேல் முறையீடு என்றால், அவர்கள் கட்டவேண்டிய வரி ரூ. 10,000 என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். மேல் முறையீடு என்று சொல்லும் போது ரூ. 10,000 என்பது ரூ. 5,000 என்று வந்து விட்டால் அவர்களுக்குப் போடுகிற பெனால்ட்டி, மற்றும் அதற்கு இன்டரஸ்ட் போடப்படுகிறதே, அந்த இன்டரஸ்ட் போடுவதை மேல் முறையீடு அதிகாரிகள் முடிவு செய்கிற வரையிலும் அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம்.

It is a postponement. அதற்குப் பிறகு மேல் முறையீடு ரூ. 10,000 கட்ட வேண்டியது ரூ. 8,000 என்றால், ரூ. 8,000-க்கு மட்டுமே இன்றைக்கு போடப்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் மாற்றம் இல்லையென்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலிலே கேட்டார்கள் எப்படி அந்த 10 தடவைகள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று. 10 தடவைகள் அல்ல. அப்படி இல்லாமல் இருந்தால் ரூ. 1000 என்று வரும். இந்த சட்டத்தில் 5 (பி), 5 (ஏ), பிரிவுகளை மீறுபவர்களுக்கு டிக்கட் அதிகமாகக் கொடுப்பவர்களுக்கு ரூ. 1,000 அபராதம் போடுவதற்கு எப்போதுமே அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். யாருக்காவது சொல்லவில்லையென்றால், கேட்டால், உடனே சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றைக் கேட்டார்கள், இந்த கம்பவுண்டிங் மூலமாக நன்மையா, கெடுதலா என்று கேட்டார்கள். கம்பவுண்டிங் மூலமாகச் சில இடங்களிலே நன்மையும் வருகிறது. சில இடங்களிலே அரசுக்கு வருவாயும் குறைந்து விடுகிறது. இருந்தாலும், இன்றைக்கு கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்து அதை நீக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அருமைச் சர்க்காரர் துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் நகரங்களில் இருக்கிறது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கிறது.

1982 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிறது. மூன்றாவது கிரேட் முனிசிபாலிட்டிகளிலும், இரண்டாவது கிரேட் முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இருக்கிறது.

திரு. பாபு. ஜனார்த்தனன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டவுன் ஷிப்புகளில் இந்த கம்பவுண்டிங் முறை கிடையாது. அ தப் போல் கார்ப்பரேஷன் லிலும் கிடையாது. இது நல்ல முறையிலே இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது என்பதால், எல்லா இடங்களிலும் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை வைத்துவிட்டால் நல்லமுறையில் அரசுக்கு வரும் னம் வரும் என்ற கருத்தைத்தான் இங்கே கூறியிருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1.00]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கம்பவுண்டிங் முறையைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சிலயிடங்களில் இவாபமாக இருக்கிறது. சிலயிடங்களில் நஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது ஏதோ தெனாலிராமன் கதை சொல்வதைப் போன்று. முன்னாலே பார்த்தால் அப்படியிருக்கிறது; பின்னாலே பார்த்தால் இப்படியிருக்கிறது என்று பழமொழி சொல்வார்களே அதைப்போல இருக்கிறது என்று நான்கருதுகிறேன். நான் உங்கள் மூலமாகத் திட்டவட்டமாக அவரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தினால் அரசுக்கு வருவாய் அதிகமா அல்லது இழப்பா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : - பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்லி வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாபு ஜனார்த்தனம் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்கள். ஒன்றைக்கு எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கின்றபொழுது ஊராட்சிகளிலே இருக்கிறது; பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இருக்கிறது என்று சொன்னேன். டவுன் பஞ்சாயத்து என்று சொன்னேன் நான் டவு ஷிப் அல்ல. டவுன் பஞ்சாயத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். மூன்றாம்தரம், இரண்டாம் தரம் ரகரங்களில் இருக்கிறது. ஃபர்ஸ்ட் க்ரேடு முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கொண்டு வருவதைப் பற்றி அரசு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொன்னேனே தவிர டவுன்ஷிப்புக்கு இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. முதல் கிரேடுக்குக் கொண்டு வரும் பாழுது டவுன்ஷிப்பையும் அதைப்பற்றிச் சேர்த்து ஆராயும், அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரம் அவர்கள் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். சினிமாக் கொட்டகைகள் சரியாக இல்லை, கழிப்பிடங்கள் இல்லை; குடிநீர் இல்லை பெஞ்சு நாற்காலிகள் சரியாக இல்லை என்றெல்லாம்

செர்ன்னார்கள். அவைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கும்பொழுது பார்த்து அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். எனவே, எங்கேயாவது ஏதாவது குறிப்பிட்ட இடங்களில் தவறு இருந்தால் சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்பொழுது இன்ஸ்பெக்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்ஸ்பெக்ஷனுக்காகப் போகும்பொழுது அவர்களுடைய பாஸ் காம்ப்ளிமெண்டரி பாஸில் ரோது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் படங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எந்தெந்தப் படங்களை நீங்கள் காட்டுங்கள் என்று அரசு சட்டம் போட்டமுடியாது. தொழில் செய்யும்பொழுது எந்தெந்த தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று போடுவது முடியாது என்று கருதுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தொழில் செய்பவர்கள் எந்தெந்தப் படங்களைப் போட்டால் அவர்களுக்கு இலாபம் வருமோ அதைத்தான் அவர்கள் போடுகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அந்தப் படத்தைப் போட்டுப் பொழுது அதிலே மக்களுக்குக் காட்டக் கூடாத நிகழ்ச்சிகள் வந்தால் அதை சென்சார் போர்டிலே சட் செய்து விடுகிறார்கள். சென்சார் போர்டு அதைப் போடக் கூடாது என்று தெரிவித்து விடுகிறது. சென்சார் போர்டில் அனுமதிக்கப்படுபவைகளை நீங்கள் போட வேண்டாமென்று நாம் சொல்ல முடியாது. நான் முதலிலே இங்கேதான் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். முன்பல்லாம் தமிழ் படம் பார்க்க வேண்டும் மற்றவையெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது மற்றப் படத்தைப் போடுகின்றபொழுது அங்கேயிருக்கின்ற-பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பட அதிபர்கள்-படக் கொட்டகைகளில் சொந்தக்காரர்கள் இந்தப் படத்தைப் போடுவதற்குப் பயந்து ரெண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்குப் பயப்படவில்லை என்பதாலே அதிகமாக போடுகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் பிரச்சாரத்தின் மூலம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நீங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம், எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கூறி இதை நிறைவேற்றித் தகுப்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாமன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் சம்பந்தமாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே விளக்கம் சொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தது இதுதான். ஏற்கனவே இந்த அவையில் முதல்வரவர்களே கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் முனிசிபாலிட்டிக்கும், டவுன்ஷிப்புக்கும் கொண்டு வரப்படும்

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அதிலிருந்து நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் மாறுவது ஏன் என்று கேட்டு, இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடலாம். குறிப்பாக காமப்ளிமெண்டரி பாஸ்க்கு என்டெர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் மாதிரி கூடுதல் வரி போடுகின்ற இந்தப் பிரச்சனையில் நீங்கள் உட்பட காமப்ளிமெண்டரி பாசில் பாதிக்கப்படுவீர்கள், ஆகவே நான் சொல்வது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பலாம் என்பது. திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் காலத்திலே அப்படிதான் செய்யப்பட்டது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசு காமப்வுண்டிங் சிஸ்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்து, இல்லாமல் ஆக்குகின்ற எண்ணத்தில் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை முதலிலே சரியாகச் சொல்லிவிட்டேன்.

இன்றைக்குக் காமப்வுண்டிங் சிஸ்டம் பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்து, டவுன் பஞ்சாயத்து, தேர்ட் கிரேட் அன்ட் செகண்ட் கிரேடு முனிசிபாலிட்டிக்கு இருக்கிறது. பர்ஸ்ட் கிரேட் அன்ட் டவுன்ஷிப்புக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விரைவிலே வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :— பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 34/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :-

பிரிவு 4

“பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1982 ஏப்ரல் 7]

“மூலச்சட்டத்தின் 5-பி பிரிவில் 8 உட்பிரிவை நீக்கவும்”
திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய திருத்தத்திற்கு நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள். 10 பேர் முதல் தடவை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் 10 தடவை தொடர்ந்து தவறு செய்தால் அந்த உரிமையை ரத்து செய்கிறோம். ஆனால் மற்றபடி அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்தலாம். ஆனால் அதேநேரத்தில் அவர்கள் தவறு செய்தால் இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே அவர்களுக்கு 1000 ரூபாய் அபராதம் போடலாம், ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம், அதற்கு மேலே எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கலாம். அது ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு செக்ஷனுக்கு மட்டும்தான் இன்றைக்கு 10 பேர் என்று இருக்கிறது. மற்றபடி பொதுப்படையாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க எல்லா வழிவகைகளும் இருக்கிறது.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 5 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 10

MR. DEPUTY SPEAKER:— The question is ;
“ That Clause 10 do stand part of the Bill.

HON. THIRU S. D. SOMASUNDARAM:— Sir, I move:
“In Clause 10, for the word “penalty” wherever it occurs substitute the word “interest.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 10 திருத்தப் பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 11 முதல் 15 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, எடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1982 ஏப்ரல் 7]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

“தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 34/1982) திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றப்படி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(9) அரசினர் தீர்மானம்

(அ) விதி 30 (3)-ன் கீழ் அலுவல் வரிகையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 3 (V)-ல் இருக்கும் தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 31/1982) வரிசையை மாற்றி, 3 (iii)-ஆக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(6) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்டமுன்வடிவு, 1982

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு :

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 31/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(இ) பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்ட முன்வடிவு, 1982

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலின்படி தமிழ்நாடு 1982 ஆம் பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண். 31/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டுமென்று தீர்மானத்திற்குப் பதிலாக மேற்படி சட்டமுன்வடிவை ஆய்வு செய்வதற்கு 24 உறுப்பினர்கள், (16 சட்டமன்ற பேரவை